

STUDIU DE CAZ

Prof. înv. primar Vișan Niculina Ionica
Școala Gimnazială „Nicolae Bălcescu” Pitești, jud. Argeș

I. Date de identificare:

Numele și prenumele: B.A.

Data nașterii: 04.01.2005

Domiciliul: Pitești, cartier X, bl. Y, sc. B, ap. 31.

Școala și clasa în care învață: Școala X; clasa a II-a

II. Date familiale:

1. Ocupația și locul de muncă al părinților:

mama: tapițer – JOHNSON CONTROLS

tata: liber profesionist (plecat la muncă în Cehia)

2. Structura și componența familiei:

Familie monoparentală, cu părinți divorțați.

Copilul este crescut de către mamă.

Tatăl nu mai păstrează legătura cu ei.

3. Condițiile de viață și de învățare ale elevului:

Mama lucrează pe două schimburi, iar supravegherea copilului, atât a efectuării temelor, cât și a petrecerii timpului liber, este defectuoasă, superficială.

III. Caracterizarea subiectului:

B. A. este un copil hiperactiv cu deficit de atenție.

Este nestatornic în muncă, agitat, neatent, vorbăreț, inventiv, ingenios, cu o imaginație bogată.

Are înclinație pentru teatru, interpretează foarte bine jocurile de rol; își dorește să devină actor.

Este nerăbdător, impulsiv, încăpățânat. Simte permanent nevoia de apreciere. Dorește să iasă în evidență, cu orice preț, să fie în centrul atenției, de cele mai multe ori intrând în conflicte cu băieții din clasă, provocându-i.

Tipul temperamental: coleric.

Nefiind supravegheat, copilului i se acordă libertate și independență poate prea mari.

Simte o nevoie acută de afectivitate, în special din partea tatălui, care nu mai păstrează legătura cu el.

Este precipitat în acțiune, corectându-se în viteza actului reflex, execuția fiind lipsită de acuratețe.

Își pierde răbdarea așteptând să-i vină rândul, se agită.

Este vădit emoționat înainte de probe, devine nervos când greșește, plusul de energie se descarcă în fiecare act.

Îi place să înfrunte necunoscutul, dorește să fie primul care încearcă.

Când eșecurile se acumulează, abandonează.

Vorbirea este expresivă, dar inegală, cu creșteri și descreșteri ale intonației sunetelor.

Face multă risipă de energie, își găsește tot timpul o preocupare.

Acasă, pentru a-l ține oarecum sub control, mama este autoritară. (În astfel de cazuri, însă, cu copii hiperactivi cu deficit de atenție, este nevoie de multă afecțiune, manifestată prin mângâieri, îmbrățișări, fiind cunoscut faptul că acești copii nu-și percep propriul corp. Autoritatea exagerată a mamei nu îl ajută pe copil, ci, din contră, îl îndepărtează.)

Mergând la psihoterapeut, B.A. a fost îndrumat să practice înotul, sport indicat persoanelor cu o astfel de problemă.

Pe lângă tratamentul psihologic și medicamentos recomandat, copilul practică înotul și dansul de societate, ceea ce a dus la o ameliorare a stării lui, în comparație cu începutul anului școlar.

Proiect de intervenție educațională

Nevoi specifice ale copilului în cadrul familiei:

- copilul are nevoie de o supraveghere mai atentă din partea mamei, dar și de afecțiune;
- se impune o organizare mai judicioasă a timpului petrecut de elev acasă, în care să nu mai predomină joaca, ci să existe un raport optim între timpul de învățare și cel pentru joc.

MIJLOACE DE REALIZARE:

- sensibilizarea mamei de problematica și nevoile copilului;
- îmbunătățirea colaborării dintre aceasta și școală (cadrul didactic și psihopedagogul școlii) - discuții cu mama;
- consilierea mamei și a copilului de către psihopedagogul școlii (specializat pe psihoterapie);
- crearea unui caiet prin intermediul căruia mama să fie informată săptămânal de activitățile și rezultatele elevului la școală, în care să se noteze aspecte semnificative ale activităților desfășurate de copil acasă;
- stabilirea unui program („orar”) pentru acasă, care să fie respectat de către copil și verificat de către mamă;
- înregistrarea unor activități școlare și extrașcolare (serbări, expoziții cu produse ale elevilor, vizite, excursii, la care să participe echipe mixte formate din părinți și copii).

Nevoi specifice ale copilului în cadrul școlii:

- creșterea respectului față de sine și față de ceilalți;
- creșterea interesului copilului față de școală și învățatură, prin tratarea sa diferențiată, aprecierea progreselor făcute și nu neapărat a rezultatelor obținute;
- stimularea relațiilor de prietenie și cooperare cu membrii colectivului de elevi.

MIJLOACE DE REALIZARE:

- stimularea relațiilor de prietenie și cooperare cu membrii colectivului de elevi;
- creșterea respectului față de sine și față de cei din jur;
- creșterea interesului față de învățatură;
- implicarea copilului într-o serie de activități cu scop socializator (lucrul în echipă, colaborarea cu ceilalți colegi pentru a finaliza un proiect dat);
- jocuri de rol, pentru a-și putea manifesta talentul artistic;
- frecventarea cabinetului psihologic din școală;
- dezbateri pe baza unor texte cu conținut civic;
- atribuirea unor roluri de organizator sau conducător al unor jocuri;
- trasarea unor responsabilități în cadrul colectivului;
- recompense imediate, încurajări;
- completarea unor chestionare de apreciere a propriei comportări;
- fișe de lucru cu exerciții suplimentare distribuite elevului în momentul în care termină exercițiile date în clasă, pentru a nu se plictisi și a distrage atenția celorlalți colegi.